

ΑΦΙΕΡΩΜΑ

ΔΗΜΟΣ ΑΓΡΙΝΙΟΥ
 ΑΡΙΘ. ΠΡΩΤΟΚ... 32944
 ΗΜΕΡΟΝΗΝΙΑ 6.6.2016

Π. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΠΟΣΤΟΛΟΥ:

- ✓ Ο ΚΑΛΟΣ ΠΡΕΣΒΥΤΗΣ ΤΟΥ ΑΓΡΙΝΙΟΥ ✓ Ο ΣΥΝΑΙΝΕΤΙΚΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
- ✓ Ο ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΑΙΤΩΛΟΑΚΑΡΝΑΝΙΚΗΣ ΥΠΑΙΘΡΟΥ
- ✓ Ο ΠΡΟΔΡΟΜΟΣ ΤΗΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗΣ ΤΟΥ ΑΓΡΙΝΙΟΥ

Με τον αντάξιο γιο του π. Σπυρίδωνα σε τιμητική εκδήλωση στον Άγιο Νικόλαο Χαλανδρίου.

Του ΔΗΜΗΤΡΗ ΝΙΚ. ΤΖΙΜΑ

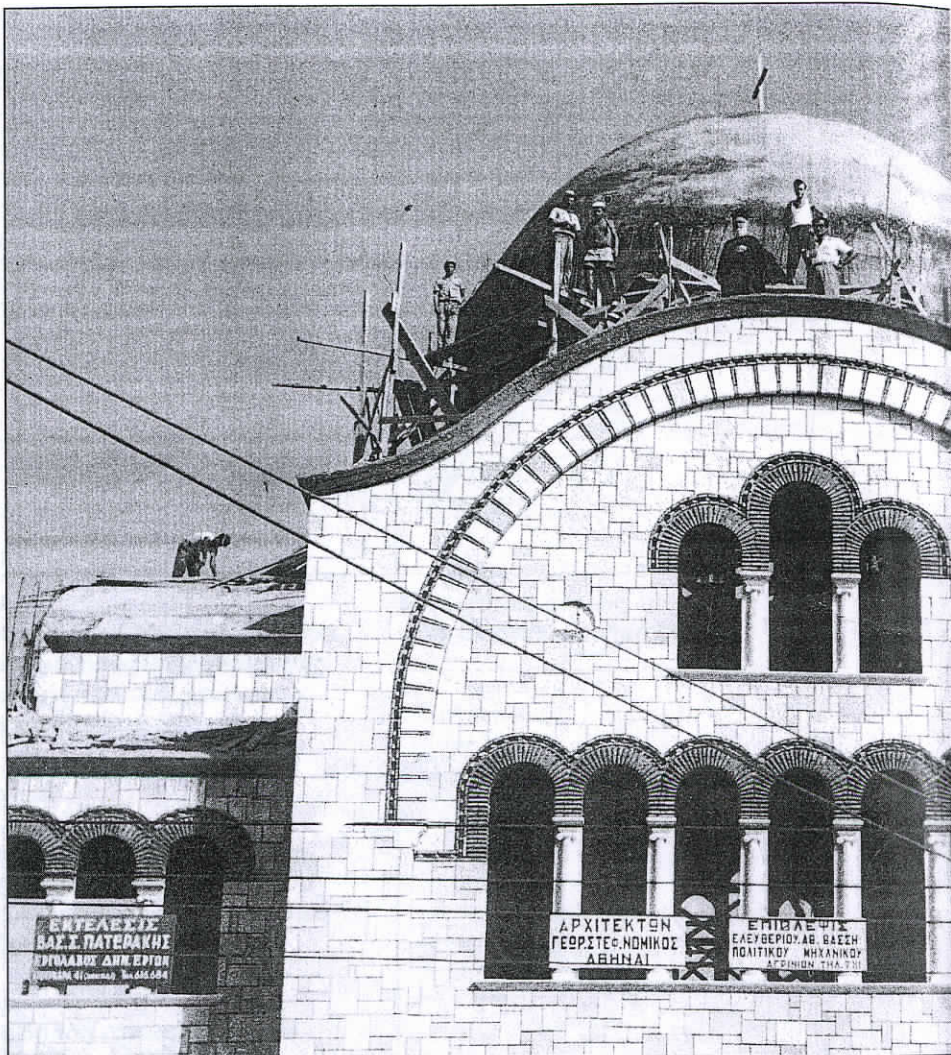
Καθώς τον κοιτάζω τώρα στη φωτογραφία, πρεσβύτε, ήρεμο, γαλήνιο, μεταρσιωμένο στην προσευχή του, γυρνώ πίσω πενήντα χρόνια και φέρνω στο νου μου ένα γίγαντα, ένα φαινόμενο αντοχής και δυναμικότητας: τον π. Αθανάσιο Παπαποστόλου, τον Παπαθανάση τον μεγάλο, όπως τον λέγαμε τότε. Ήταν η ταραχώδης εποχή του '40 και του '50, που αναδείκνυε ηρωικούς ανθρώπους. Ήταν η εποχή της στέρσης και της υστέρησης, της αμάθειας, του φανατισμού, του μίσους, της φοβίας αλλά και των μεγάλων αλμάτων προς την πρόοδο. Ήταν η εποχή μετάβασης από την προ - στην μετα-πολεμική εποχή. Ήταν μια επαναστατική εποχή και ο π. Αθανάσιος αναδείχθηκε σε υπέροχο επαναστάτη.

ΑΦΙΕΡΩΜΑ

Ασυγκράτητος δρασκέλισε από τα βουνά του Βάλτου στα πεδινά ανασκουμπώθηκε κι άρχισε ασταμάτητα κι ακαταπόνητα να δουλεύει στον ερημωμένο και εγκαταλειμένο πνευματικό αμπελώνα. Αναδείχθηκε πρωτεργάτης αυτού του ωραίου έργου κι ο αμπελώνας άνησε και κάρπισε κι έδωσε - χρόνια μετά - πλούσιους και εύχυμους καρπούς. Το Αγρίνιο της Κατοχής μαστίζονταν από πείνα, από αρρώστιες, από διαμάχες και μίσο από κατατρεγμό. Τότε ήταν που ο Παπαθανάσης άρχισε το μεγάλο έργο του. Με την ενθάρρυνση και συνεργασία του θερμουργού Αρχιμανδρίτη Ιεροκήρυκα αείμνηστου Βενέδικτου Πετράκη, ξεδίπλωσε όλη του την ζωντάνια κι όλο του τον ασυγκράτητο ζήλο και κυριολεκτικά εθουματούργησε. Να ταΐζει τους πεινασμένους, να περιθάλπει τους αρρώστους, να συμφιλιώνει τους αντιπάλους, να υποθάλπει τους κατατρεγμένους, να παρηγορεί τους φυλακισμένους, να σώζει μελλοθανάτους, να παρηγορεί και να εμψυχώνει τους δοκιμαζομένους.

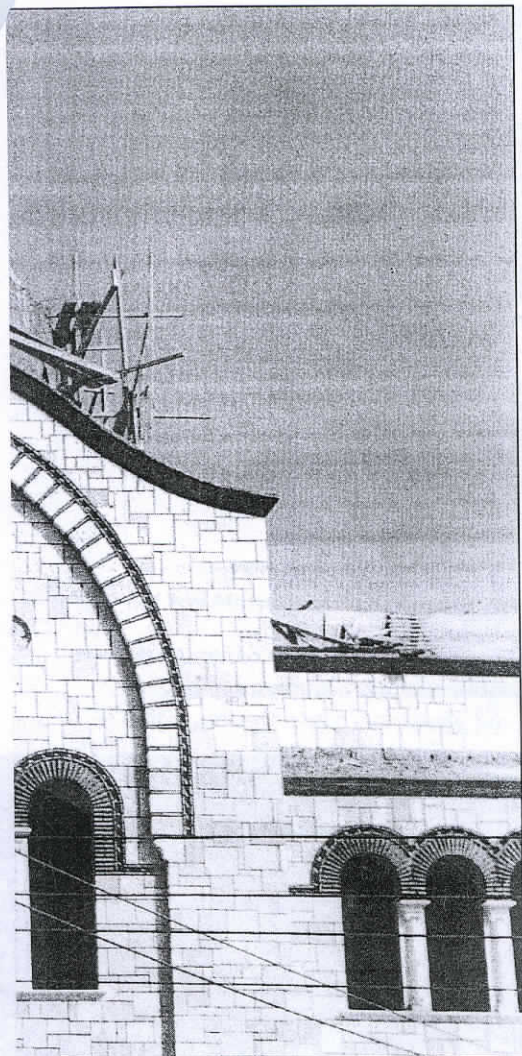
Κι εκείνα τα κηρύγματά του στον εκκλησιασμό και στις άλλες συναθροίσεις. Αλησμόνητα! Ο γλυκός λόγος της αγάπης, της καταλλαγής, της εμψύχωσης και της ελπίδας. Άπλος, παραστατικός, ελκυστικός, συναρπαστικός λόγος. Ο λόγος του δεν ήταν εισαγγελικός, αλλά γνήσια ευαγγελικός. Ο Παπαθανάσης δεν κήρυττε το Θεό της τιμωρίας, αλλά το Θεό της συγγνώμης και της αγάπης. Στα μαύρα εκείνα χρόνια του μίσους και της δικόνοιας, ο λόγος του Παπαθανάση έφερνε την συνδιαλλαγή. Γι' αυτό και δίκαια μπορούμε να τον πούμε «ο συναινετικός της Εκκλησίας». Όταν ο κατακτητής έφυγε από τη χώρα μας, ο Παπαθανάσης ρίχτηκε

σε νέους αγώνες. Στον αγώνα της ανασυγκρότησης. Και συνάμα στο επίπονο έργο της ιεραποστολής στη ρημαγμένη αιτωλοακαρνανική ύπαιθρο.

Παρά τις τόσες για την εποχή εκείνη δυσκολίες, κατάφερε να ταξιδέψει δυο φορές στις Ηνωμένες Πολιτείες για να εξοικονομήσει ρουχιισμό, εφόδια και μηχανικό εξοπλισμό, τόσο απαραίτητα εκείνους τους χαλεπούς και τεχνικά πρωτόγονους καιρούς. Και το κατόρθωσε. Μόνος του χωρίς στήριξη με μόνο εφόδιο τον μεγάλο ζήλο του και την μυθική αντοχή του περιόδευσε στα μεγαλύτερα κέντρα των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής, αναδειχθείς σε απόκλιτο πρεσβευτή των ελληνικών συμφερόντων. Καρπός

αυτών των υπερατλαντικών εξορμήσεών του ήταν και ο άρτιος εξοπλισμός του υποδειγματικού για την εποχή εκείνη νοσοκομείου - θεραπευτηρίου «Οι Άγιοι Ανάργυροι» στο Αγρίνιο. Κι εκείνες οι περιοδείες του στα χωριά της Αιτωλοακαρνανίας. Δεν έμεινε κομμάτι γης της Αιτωλοακαρνανίας που να μην το πάτησε ο Παπαθανάσης. Με πολύ αντίξοες συνθήκες. Με πρωτόγονα μεταφορικά μέσα. Να κηρύττει, να ενθαρρύνει, να ευεργετεί, να οργανώνει, να μορφώνει... Όταν πα ο μεγάλος κλυδωνισμός της πολεμικής περιόδου καταλάγιασε, ο υπερεκκειλιζών ζήλος, διοχετεύτηκε πλέον στα έργα του πολιτισμού και της προόδου. Η ανέγερση του

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΑΙΤΩΛ/ΣΙΑΣ
 Άρχει. αριθμ. 316

΄ν Μεσοαγγίλν τῆ 25.2.1970

ἠδὲ
 τὸν ἀϊκοῦν Ἀθανάσιον Παπαποστόλου
 Ἐφημέριον Ἱ. Ναοῦ Ἁγίας Τυϊδέως
 Ἀ.Υ.Θ.Ε.Υ.Π.Ε.Υ.

Ἐπειδὴ αἱ πνευματικὲς ἀνάγκαι τῆς ἐνορίας σας εἶναι
 μεγάλαι, ἐπὶ πλέον δὲ ὀμιλεῖτε ταπεινῶς εἰς συγκινητοὺς γυναι-
 κῶν κλπ. καὶ κατανοεῖτε ὅτι οὐμνητικὸς καὶ πνευματικὸς καὶ
 εἶναι ἐξέμενον νὰ κλονισθῆ ἡ πολιτικὸς ὑγείας σας, οἱ ὕμνοι καὶ
 τὴν αἰχογένειαν ὑμῶν, παρακολουθεῖ ὅπως μὴ μεταστρέψῃ εἰς ὄθρμον
 ἢ ἀλλοσθὸν οἱ πνευματικὴν ἔγχεσιν.

Ἐντολὴ Ἐκκλησιαστικῶν Μητροπολιτῶν
 Ὁ Ἱεροσύγγελλος
 Ἀρχ. Α. ΠΕΤΡΑΚΗΣ

Τ.Σ.
 Ἐκφάσις ἀντίγραφον
 Ὁ Γραμματεὺς

΄ν Μεσοαγγίλν τῆ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΙ ΕΡΥΘΡΟΙ ΙΣΤΑΥΡΟΙ
 ΑΓΑΠΗΤΟΙ
 ΑΘΗΝΑΙ 128

ΥΠΟΧΡΕΩΣΗ ΕΠΙΣΤΡΑΤΗΣ ΤΥΧΗΛΟΤΩΝ
 Αρ. Επιστ. 2422

Αἰδοῦμαι τὸν Ἐκκλ. Ἐπίσκοπον Ἁγίου Παπαποστόλου
 Α. Γ. Ρ. Ι. Κ. Π. Α.

Αἰδοῦμαι τὸν Ἐκκλ. Ἐπίσκοπον Ἁγίου Παπαποστόλου
 Α. Γ. Ρ. Ι. Κ. Π. Α.

Ἐπεὶ γνωρίζετε ὅτι ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Ἐπιτροπὴ
 τοῦ Ε.Ε.Ε. καθὼς τὴν συνέλευσιν αὐτῆς τῆς 17ης Ἰανουαρίου
 ἔ.ε. ἀρτίως τῆς ἡμέρας τῆς Συμβουλίου τοῦ τοπικοῦ Ἐπι-
 μητοῦ τοῦ ἁγίου διατάσσεται Ἐπίσκοπος Πρέσβητος, μὴ δύ-
 νεται νὰ σὲς ἐκπυρσοῦμαι τῆς ἐπιτροπῆς αὐτῆς ἐξαρτιστικῶς καὶ
 τῆς ὑπηρεσίας ποὺ προσφέρει στὸ ἑνωτικὸν καὶ ἑνωσι-
 στικὸν Ἔργο τοῦ Ε.Ε.Ε. καθὼς τῆς ἐξουσίας τῆς ἡμέρας
 σας.

Κατὰ σέβαστον
 Ἐπὶ Πρέσβητος Ἁγίου Παπαποστόλου
 ΟΡ. ΑΝΤΩΝΙΔΗΣ
 Καθηγητὴς Πανεπιστημίου

Ἐκ. ΠΕΤΡΑΚΗΣ
 Ἀντιναύαρχος Π.Ν. ἑ.δ.

Ἐπάνω:
 Συστάσεις τῆς Ι. Μητροπόλεως γιὰ
 τὴν ἀποφυγὴ τῆς υπερβαλλούσης
 σωματικῆς καὶ πνευματικῆς κατα-
 πνήσεώς του

**Ευχαριστίες γιὰ τὴν ὑπηρεσίαν του
 στὸν Ἑλληνικὸ Ἐρυθρὸ Σταυρὸ**

Ἀριστερά:
 Ο π. Ἀθανάσιος ψηλά στίς
 σκαλωσιεὶς ἐποπτεῖ ἐπὶ τὴν κατα-
 σκευὴν τοῦ νέου Μητροπολιτικοῦ
 Ναοῦ Ἀγρινίου, ποὺ ἀποτελεῖ δικὸ
 τοῦ δημιουργοῦ

Κάτω:
 Γιὰ τὴν δρᾶσιν του ὡς προέδρου
 τοῦ Π.Ι.Κ.Π.Α.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΤΗΣ ΣΑΛΑΜΙΝΟΣ
 ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ
 ΑΙΤΩΛΙΑΣ ΚΑΙ ΑΚΑΡΑΝΙΑΣ
 Αρχει. 3528

΄ν Ἱερῷ Ἱδιῷ Μεσοαγγίλν τῆ 23 Ἰανουαρίου 1941

ἠδὲ
 τὸν ἀϊκοῦμῶντων Ἀθανάσιον Παπαποστόλου
 Ἐφημέριον Ἁγίου Κων/νου
 Ἀγρινίου

Ἐχόντες ὑπόνοιαν τὸ ὑπόμνημα, ἰσο τῆς 1-12-40 ὑπόμνημα
 Ἐπιτροπῆς Νοσοκομείων Μεσοαγγίλν καὶ ὑπόμνημα 3051 ἡμερῶν ἡμ.
 ποὺ ὄριζον ὅτι ἡ ἱερά τὸν Νοσοκομείων τῆς πόλεως Ἀγρινίου, ὅπως
 ἐπιτελεσθεῖ αὐτὸ καὶ τελεθῆ ἔκαστος ἐκ τῶν ἐπιτροπῶν ἐν αὐτοῖς, ἐπισημῶν
 ἐπισημῶν τοῦ ἐνορίου τραυματίων, μὴ.

Ἐκτελεσθῆναι εἰς μετὰ ἐξουσίας ἁγίου ἐπιτελεσθεῖ τὸ καθῆκόν
 ἱερῶν τῶν Νοσοκομείων.

Ὁ Ἱεροσύγγελλος
 Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας ἁγίου Ἱεροδωτοῦ

Τ.Σ.
 Ἐκφάσις ἀντίγραφον
 Ὁ Γραμματεὺς

**Διορισμός τοῦ ὡς ἱερέως
 τῶν Νοσοκομείων τοῦ Ἀγρινίου**

περικαλλοῦς Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ
 τοῦ Ἀγρινίου εἶναι δικὸ τοῦ
 δημιουργοῦ. Καὶ οἱ παντοειδεῖς
 πνευματικὲς στέγες καὶ πολιτιστικὰ
 κέντρα στὸ Ἀγρίνιο φέρνουν τὴν
 σφραγίδα τῆς δικῆς του
 αποφασιστικῆς συμβολῆς.
 Ἐπιτευγμὰ του, ἐπίσης, ἐξ ἴσου
 σπουδαῖο καὶ σημαντικό εἶναι καὶ ἡ
 δημιουργία καὶ ἀνάδειξη μιᾶς
 πολυμελοῦς οἰκογένειας τῆς ὁποίας
 τα μέλη ἔχουν διαπρέψει στους
 τομεῖς τῆς ἐπιστήμης, τῆς τέχνης
 καὶ τῆς κοινωνικῆς δράσεως.

- 4 -

εἶναι μιὰ μεγάλη πνευματικὴ Μορφή. Ἀπὸ τότε ποὺ
 ἔφυγε ἀπὸ τὴν πρόσκαιρὴ αὐτῆ ζωὴ καὶ ἦλθε ἐπὶ
 Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, ἐπέρασαν ἀκριβῶς 10 χρόνια :
 (Σεπτέμβριος 1961 - Σεπτέμβριος 1971).

Ὅσο κι' ἂν περνοῦν οἱ ἡμέρες καὶ τὰ χρόνια, ὁ
 π. Βενέδικτος δὲν ξεχνιέται. Ἐχει συνάψει μὲ τὴν
 ἐπίγειαν ζωὴ καὶ ἰδιαιτέρως μὲ τὴν Αἰτωλοακαρνανία
 συμφωνητικὰ αἰωνίας ἐνθύμησώς. Γιὰτὶ ἀγαπᾷ. Διότι
 ὁ π. Βενέδικτος ἐγκατέλειπε μνήμην αἰωνίαν.

Δὲν εἶναι τώρα καιρὸς νὰ ἀναφερθῶ ἐπὶ τὴν ποσὴ-
 τητος καὶ ἐπὶ τὴν ποιότητα τῶν πολλῶν ἔργων, τόσων
 τῶν ὕλικῶν ὅσων καὶ τῶν πνευματικῶν, ποὺ ἡ ἀγία
 αὐτῆ Μορφή μᾶς ἀφῆκε ἐν ἱερῷ κληρονομίᾳ.
 Πάντως ἂς τόνωσῃ μόνον αὐτὸ: Ὁ π. Βενέδικ-
 τος Πετράκης εἶναι καὶ θὰ παραμείνῃ Μορφή
 ἀβεβαστη.

Ἀπὸ τῆς πλευρῆς τῶν Παιδικῶν Ἐξοχῶν Π.Ι.
 Κ.Π.Α. Ἀγρινίου ὁ π. Βενέδικτος Πετράκης εἶναι
 μιὰ Μορφή ἐξέχουσα. Ἐκεῖνος μὲ τὸν ἱερὸν ἐνθου-
 σιασμόν του καὶ τὴν ἀμύλητον φιλοπατρία του ἐστε-
 ρώσας καὶ προήγαγε τὴν κατασκευαστικὴν αὐτῆς. Τῆς
 ἔδωκε τὴν διπλὴν κατευθυντήριον γραμμὴν: Τὴν ἀγάπην
 πρὸς τὸν Ἰησοῦ καὶ πρὸς τὴν Ἑλλάδα. Θὰ μπορού-
 σαμε νὰ ποῦμε, ὅτι ὁ π. Βενέδικτος εἶναι γιὰ τὴν
 κατασκευαστικὴν τοῦ Π.Ι.Κ.Π.Α. τὰ ἀρραγῆ τους θεμέ-
 λια. Εἶναι ὁ αἰώνιος ἥλιος ποὺ τὴν φωτίζει καὶ τὴν
 κατευθύνει. Ἀπὸ τότε καὶ τώρα καὶ πάντοτε οἱ Παι-
 δικῆς Ἐξοχῆς τοῦ Π.Ι.Κ.Π.Α. δὲν πρόκειται νὰ παρεκ-
 τραπεῖ τῆς ὁράσεως τῶν πορείας, ποὺ ὁ πρῶτος πνευ-
 ματικὸς τους ἀρχηγός, ὁ π. Βενέδικτος, ἐγράφε

- 5 -

σ' αὐτές.

Καὶ ἀπὸ τότε καὶ σὴν συνέχεια πολλοὶ καλοὶ
 καὶ ἐνάρετοι ἄνθρωποι καὶ γνήσιοι Ἕλληνες ἐδιδάκ-
 τῶσαν Ἑλληνοχριστιανικῶς τὴν κατασκευαστικὴν τοῦ
 Π.Ι.Κ.Π.Α. Ἀγρινίου. Δὲν ἔχομε τὸν χρόνον νὰ μεί-
 νουμε σ' ὄλους αὐτοὺς. Ἀφοῦ τοὺς ἐπαιτήσαμε προχω-
 ροῦμε ἐπὶ τὸν τελευταῖον.

Καὶ ὁ τελευταῖος αὐτὸς διάκονος τῶν Παιδικῶν
 Ἐξοχῶν Π.Ι.Κ.Π.Α. Ἀγρινίου (Π.Ε.Π.Α.) εἶναι ὁ
 Πρεσβύτερος π. Ἀθαν. Παπαποστόλου, Ἐφη-
 μέριος τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ζωοδόχου Πηγῆς Ἀ-
 γρινίου καὶ Πρέσβητος
 τοῦ Π.Ι.Κ.Π.Α.

Ὁ π. Ἀθανάσιος, πνευματικὸν ἱερατικὸν
 διαμάντι, ἀπὸ τὸ 1967
 συνεχῶς προεδρεύει καὶ
 ἐπιμελῶς ἐργάζεται
 διὰ τὸ μεγαλεῖον τὸ
 Ἑλληνοχριστιανικὸν τῶν Π.Ε.Π.Α. Ἀδαμαντίνη ψυχὴ
 καθὼς εἶναι, προσφέρει καὶ προσφέρει τὸ πᾶν γιὰ τὴν
 Π.Ε.Π.Α. Ἡ ψυχὴ καὶ ἡ καρδιά του εἶναι οἱ Π.
 Ε.Π.Α.

Ὁ Ἀδελφὸς Πρέσβητος τοῦ Π.Ι.Κ.Π.Α. παρέλαβε
 τὴν Π.Ε.Π.Α. σὲ μορφή ἀναπαύσεως καὶ τῆς ἔδωκε
 τὴν πνοὴν ὑπάρξεως καὶ τὴν ὑγείαν τὴν Ἑλληνοχρι-
 στιανικὴν.

Ὁ π. Ἀθανάσιος Παπαποστόλου, περιβόητος

Με τον Μητροπολίτη κ. Αυγουστίνο Καντιώτη

Στο μεγάλο αυτό έργο είχε την πολύτιμη επκοουρία και την αθόρυβη συμπαράσταση της ευγενικής και

γλυκυτάτης πρεσβυτέρας του κ. Ελένης Παπαποστόλου. Αν για το Αγρίνιο για την Αιτωλοακαρνανία για το λαό τους, για την προκοπή τους υπάρχουν λίγοι, ελάχιστοι, που μπορούν να καυχηθούν ότι έβαλαν την σφραγίδα της προσωπικής τους αποφασιστικής συμβολής, ανάμεσα σ' αυτούς εξέχουσα θέση έχει ο π. Αθανάσιος.

Ο π. Αθανάσιος έχει πια περάσει στο χώρο της τυπικής σύνταξης. Όμως παραμένει πάντα στρατευμένος στην υπηρεσία της Εκκλησίας και της κοινωνίας. Ζηλωτής και τώρα καλών έργων, όπως τότε...

Ο γιός του Δημήτρης ο Τάκης, δίκαια καυχιέται για τον καλό πατέρα:

«Ως κατά κόσμον παιδί του τον ευχαριστώ από τα βάθη της καρδιάς μου, που δεν μας άφησε υλική περιουσία, αλλά την ανεκτίμητη πνευματική του παρακαταθήκη, που ως νερομάνα άρδεψε την καρδιά μας... Εύχομαι αυτά τα ακαταπόνητα πόδια που όργωσαν την Αιτωλοακαρνανική γη, να διατηρηθούν και στον υπόλοιπο χρόνο της ζωής του όρθια και ικανά να δρομολογούν την καλωσύνη, την ανθρωπιά και την χριστιανική αγάπη».

**Επάνω:
Με τον αντάξιο
γιο του π.
Σπυρίδωνα και
τον π. Πατρίκιο
σε τιμητική
εκδήλωση στον
Άγιο Νικόλαο
Χαλανδρίου.**

**Τιμητική
εκδήλωση από
τους Ιεροψάλτες
του Αγρινίου στον
Άγιο Χριστόφορο.
Εκεί και ο
Μητροπολίτης
Αιτωλίας και
Ακαρνανίας κ.κ.
Θεόκλητος**

Ο αλψμόνιος Βελισάρης Χριστοδούλου, αγαπημένος του ανηψιός, άφησε τον ασυγκράτητο αυθορμητισμό του να ξεχυθεί στους παρακάτω γεμάτους αγάπη και ευαισθησία στίχους για τον π. Αθανάσιο

Ο ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΗΣ

Είναι στ' αλήθεια μια μορφή ηρωική,
μια όψη, μια ψυχή παρθενική,
λευϊτής που στα χρόνια μας σπανίζει
και τις ψυχές μας όλων τις φωτίζει.

Είν' ο παπάς ο πράος και γλυκίς
κι ίσως θνητός, δεν θα βρεθεί ποτέ κανείς
λόγο κακό τα κείλη του να πούνε
κι ένα ψεκάδι έστω, να του βρούνε.

Ζει στην ψυχή του μέσα ο Χριστός
κι απ' όλους τους πιστούς ο πιο πιστός,
μ' ευλάβεια ανέρχεται στο βήμα
και στην καρδιά του ο Θεός έγινε κτήμα.

Είναι της πίστης μας σκληρός σαν το γρανίτη
και τις ψυχές μας της τραβά σαν τον μαγνήτη
κι όταν στο βήμα του Χριστού κάνει θυσία,
μετουσιώνεται σε θεία οπτασία.

Αλήθεια λίγοι πούναι τέτοιοι ιερείς,
που γίνονται της πίστης μας φορείς,
σ' αυτά τα δύσκολα που ζούμε τώρα χρόνια,
που μεταφέρετ' η κακία με βαγόνια.

Κι όσο οι καιροί βαραίνουνε την πλάτη
τόσο και εκείνος έχει άγρυπνο το μάτι,
προσεύχεται για μας γονατισμένος,
στης Παναγιάς το κόνισμα πεσμένος.

Είναι για όλους μια απέραντη αγάπη
κι απάτητο δεν είναι σκαλοπάτι
να μην ανέβηκε την σκάλα του φτωχού,
του άρρωστου, της χήρας, τ' ουρφανού.

Άς κόβει χρόνια ο Θεός και να του δίνει
απ' τα δικά μας όσα έχουν απομείνει,
την ευλογία του αυτός να του χαρίζει
και την υγεία του ακμαία να στηρίζει.

ΒΕΛΙΣΑΡΗΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ
(10-6-1976)

